

Kes on aednik?

Aednik on praktiliste aiatöö kogemuste „kontsentraat“, kes on läbi tuhandete taimede kasvatamise kogemuse arenenud teadlikuks taimesõbraks. Aednikuks kujunetakse aastatega ning koos aiaga, kust taimekasvatuskogemused saadakse. Õpipoisist aastad aias toovad nii rõõmu kui ka valu, sest ega kõik külvatu või istutatu ei pruugi kohe kasvama hakata. Pühendunud aednik aga on jäärpäiselt järjekindel ning proovib mõnd taime enne mitu korda erineval moel kasvama saada, kui lõplikult ebaõnnestumistele alla annab.

Adolf Vaigla on öelnud: „Aednik peab kaua elama, et näha oma töö vilju, sest paljud taimed arenevad ja kasvavad aeglaselt“. See- ga peab aednik mõtlema ka sellele, kuidas kõrgesse ikka elada. Aktiivne reha ja labida liigutamine tagab hea tervise ja kauni välimuse. Oma aias kasvatatud puu- ja köögiviljade tarbimine annab omakorda lisa-aastaid. Sedasi aednik kõrgesse ikka jõuabki ning loodetavasti võimalikult väheste tervisehäda- dega.

Olen lummatud inglase mitusada aastat kestnud aiakultuurist. Asjaolu, et sealsetes aedades töötavad tasuta vabatahtlikud, kellel endal aeda pole, viitab inglase „aiageeni“ olemasolule. Meil on aga sellise „aiageeni“ väljakujunemiseks veel väga pikk maa käia. Kõigil seda „aiageeni“ ei kujunegi.

Kust saab aednik inspiratsiooni oma aia kujundamiseks? Loomulikult teistest aedadest. Mida enam on inimene erinevaid riike külas-

tanud ning tähelepanelikult aedades ringi vaadanud, seda paremini suudab ta mõista aedade olemust ning aednike osa nende maade aiakultuuris.

Hiinas ja Jaapanis suunab aednik eelkõige kääridega taime kasvu, sest kõik taimed püütakse mingisse vormi lõigata. Samas Singapuri tänavaid ümbritsev epifüütne looduslik lopsakus annab tunnistust sealsete aednike tarkusest ise tagaplaanile jääda. Indoneeslased vajaksid küll aedniku abi, sest haljastust kui sellist näeb seal väga vähe. Austraalias ja Uus-Meremaal on palju inglaslikku, mis viitab nende seostusele Ühendkuningriigi- ga. Lõuna- Aafrika Vabariigi haljastuses võib näha aga Hollandi mõjutusi. Kana-

dalastel on küll oma iseloomulik haljastamisviis, kuid see on Inglise aiakultuuri tugevate mõjutustega. Peruu on oma ajaloo- ga väga seotud ning sealne maapiirkonna haljastus rõhub puutu- matule looduslikule keskkonnale, linnades on aga aedniku kätt tublisti tunda. Kõik nendes riikides nähtu on minu aiandusteadmisi tublisti täiendanud, mõistmaks aednike olemust.

Igal mandril mõistetakse aedniku tegevust omamoodi, kuid kõiki aiainimesi ühendab soov kasvatada taimi ja luua ilu. Eesti taasiseseisvumise järel on ehitatud hulgaliselt uusi maju, milliste ümber on suurem või väiksem aed, kus omanik aiategust leiab. Tore, et aiaga tegelemine on saamas nakkushaiguseks, levides naabrilt naabrile, sest sageli ei soovita ju naabrist kehvem olla. Nii see Eesti järk-järgult kaunimaks muutub.

Andres Vaasa, Aednik III kutsetase

Mis tehtud ...

- 02. veebruar kursustevaheline mälumäng
- 03. veebruar dokumentaalfilmi klubi (Evelin Kapp)
- 09.-19. veebr maastikuehituse erialaksamiperiood
- 10. veebruar Aasta Õpilase valimised
- 12. veebruar sõbraliku õpetaja valimised
- 12. veebruar sõbrapäeva disko
- 13. veebruar Aasta Töötaja valimised
- 17. veebruar vastlapäev
- 19. veebruar omaloomingu konkurss
- 20. veebruar Eesti Vabariigi 97. aastapäeva aktus
- 20. veebruar maastikuehituse eriala lõpetajate lõpuaktus

... mis teoksil

- 26. veebruar Valgamaa haridusmess VALI NUTIKALT
- 03. märts kursustevaheline mälumäng
- 03. märts dokumentaalfilmi klubi
- 04. märts koolisisene aednike võistlus
- 06.-07. märts „Noor Meister 2015“
- 09. märts spordivõistlus „Lõbusad stardid“
- 10. märts Vanemuise teatri ühiskülustus, ooper „Rehepapp“
- 11.- 12. märts infomess ORIENTIIR 2015 Narvas
- 09.-13. märts emakeelenädal

TÄNASES LEHES: Värsked vilistlased Räpina Aianduskoolist! Aiandus kui nakkushaigus! Reti kiidab! Elav märklaud! Kõik mis ripub, tuleb ära lõigata! Nullpunkt! Sead direktori koduõuel! Vastlapäev piltides! ... ja palju muud huvitavat!!!

Maastikuehituse eriala lõpetajad 2015

Statsionaarne õpe

3mg

1. Vivian Lepa
2. Diana Lõhmus
3. Sandra Muru **KIITUSEGA**
4. Liis Ojaloo
5. Leegi Põder
6. Marilyn Rusi
7. Tiia Uha
8. Anni Ulmas **KIITUSEGA**

4mp

1. Kristjan Freirik **KIITUSEGA**
2. Kelly Miritskaja
3. Mairold Mänd **KIITUSEGA**

Kursusejuhataja: Katrin Kivistik

Mittestatsionaarne õpe

3mk1

1. Aigi Aasmaa
2. Alina Braziulene
3. Anneli Ehasu **KIITUSEGA**
4. Lehari Järg
5. Tiit Koha
6. Tiina Korts **KIITUSEGA**
7. Ulvi Moks
8. Maire Naaris
9. Edith Naarits
10. Rita Ohtla
11. Siret Paabut **KIITUSEGA**
12. Pilleriin Pant
13. Kairi Plakso
14. Signe Prost
15. Önnela Raidmäe
16. Mikk Rauba
17. Toomas Rebane **KIITUSEGA**
18. Rein Rätsep
19. Lea Saks
20. Kaja Sepper
21. Merike Sool
22. Kristiine Suun-Erz **KIITUSEGA**
23. Ly Tamm
24. Lea Uueni

3mk2

1. Hevar Aas
2. Kairin Ainsar
3. Jana Arak
4. Hanna Karoline Arus
5. Galina Chub
6. Eele Ehasoo
7. Kätlin Gertsik
8. Katre Karu
9. Terje Neitsov
10. Tiina Pupart
11. Kadri Rännel
12. Evelin Sammel
13. Liis Sedrik
14. Kai Sütt
15. Pille Tiirak
16. Andrus Õismaa

3mk3

1. Inguna Epner
2. Karin Kikas
3. Heli Kirikal
4. Ülle Kosk
5. Gerli Kriiska
6. Mirjam Ligi
7. Mariaana Sõnajalg
8. Sigrid Särak
9. Sirje Tooma
10. Merike Treimann

Head lõpetajad!

Teie olete täna need, kes asuvad kujundama maastikuehituse tulevikku – milline vastutus! On teada, et kujundusprotsessis valminud töö ei jää ju paberile, vaid ärkab aiamaastikus ellu. Kas oskate arvestada kõiki harmoonilise aiakujunduse põhimõtteid? Usun, et nii mõnigi teist on sellele mõelnud. Soovin teid julgustada. Esimene oluline samm on tehtud, sest maastikuehitaja elukutse omandamine Röpina Aianduskoolis on olnud juba suurepärase valik. Sellise otsuse on saanud langetada inimene, kes hindab elu põhiväärtusi. Mis võiks olla veel ilusam, kui side oma maaga, soov seda harida ja hoida ning aidata kaasa inimeste ilumeele arendamisele.

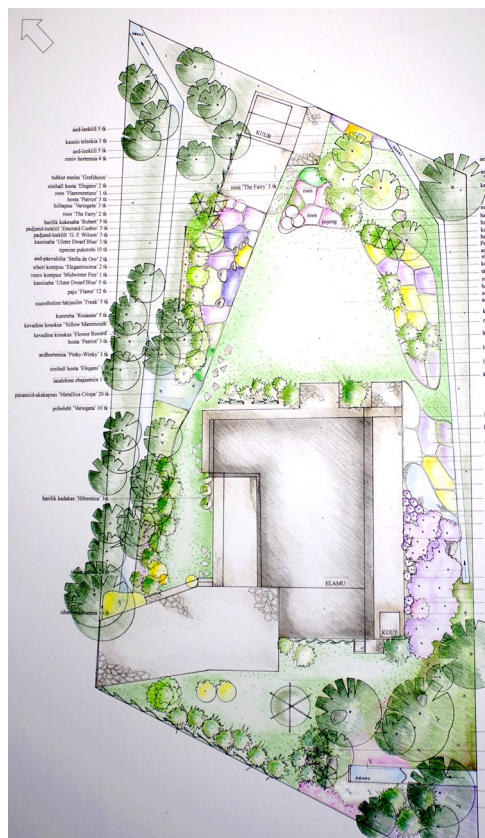
Peaaegu kolm aastat oleme sama teed käinud ja mul on olnud piisavalt aega, et märgata teist igaühe eripära. Olen püüdnud arendada eeskätt teie tugevaid külgi. Mul ei ole olnud teie suhtes illusioone ning ma pole püüdnud teid loovinimestena kellekski teiseks vormida. Olete olnud innukad ja osavõtlikud. Ütleb ju rahvatarkuski, et kui õpilane on valmis, siis saabub õpetaja. Kui keegi teist ootas aiakujunduse valdkonnas õpetaja poolt antud mudelit, mille sarnaseks muutuda, siis olnuks fuajees esitletud plaanid kõik "ühte nägu" ja vaid nimi kirjanurgas eristaks ühte plaani teisest.

Olen tänulik, et mõistsime üks-teist ja meie koostöö inspireeris ja arendas mõlemaid osapooli.

Soovin, et igaüks teist leiaks südikust end aiakujunduse vallas jätkuvalt arendada ja jõuda sellisele tasemele, et oleks ise uhke oma töö üle ja tunneks sellest rõõmu. Usun, et märkasite oma kooliaja jooksul, kuidas aiakujunduse oskus pakub traditsioonide arvestamise kõrval ka piisavalt väljakutset eneseteostuseks ning kingib palju avastamisrõõmu eeskätt uuendusliku mõttelaadiga inimestele.

Julgete ja teotahteliste päralt on tulevik!

Reti Randoja-Muts, kutseõpetaja

3mg & 4mp- kõik see mees pardal!

Kuna päevase õppe lõpukursuste (3mg ja 4mp) peale on kokku ligi kümmekond maastikuehitajat ning tean neist igaühte läbi aastate hästi, siis otsustasime teha lõpetajate-eri. Küsisin asjaosalistelt ajurünnaku vormis, millised on meeldejäävaimad seigad aianduskoolis läbi aastate ning millisena üksteist kirjeldatakse. Saate lugeda praktikatest, kastani plahvatamistest, tibumadest- ja isadest jne.

Minu suurimad tänud kõigile arutelust osavõtjatele: **Liis Ojaloo (3mg), Vivian Lepa (3mg), Merilyn Rusi (3mg), Sandra Muru (3mg), Anni Ulmas (3mg), Diana Lõhmus (3mg), Kristjan Freirik (4mp), Kelly Miritskaja (4mp)**. Suur tänu ka keskkonnakaitse õpetajale Õnne Rämmannile, kes lubas oma tunnis alljärgneva vestluse koolilehe tarvis läbi viia!

Niisiis 3mg ja 4mp, mis on põnevat juhtunud kooliaastate jooksul?

Diana: „Hästi on meelde jäänud kõrvitsate lõikumine Halloweeniks, see kuidas kõrvitsa traditsiooni esimesel aastal sai kooliaast pärit kõrvitsatele hommikust õhtuni irvitavaid, ilmekaid ja jõrisevaid nägusid pähe lõigatud. Pärast õues pimedas Halloweeni puhul neid ritta seades oli lahe tunne vaadata küll!“

Merilyn ja Liis: „Meil on hästi meeles esimene koolipraktika aasta, kui maastikuehitajad pidid 8 tundi võtma hommikust õhtuni kartuleid. Ja see pettumus, et pidasime end ju maastikuehitajateks, mitte aednikeks! Sellise töö omistasime ikka aednike kapsaaeda. Nüüd on see traditsioon õnneks muutunud- maastikuehitajad ühelgi kursusel kartuleid enam võtma ei pea.“

Kristjan: „Mäletan koolipraktikal mädanenud sibulate puhastamist :D.“

Kelly: „Oeh, porgandid olid jubedad! Pidime neid ära viskama, kui need mädanema läksid.....“

Vivian: „Meil kõigil on hästi meeles, kuidas Palusalu tundide ajal tuli väga palju maad üles kaevata..... :) Me oleme temaga ikka meeletult kaevanud! Lisaks ei lähe meelest rohimine ja osjade, orasheina ja teiste juurikate peensusteni väljanoppimine!“

Liis: „Mäletate, kui me tegime Marju Pulgale kingituse? Ta oli meie kursuse ristiema, kutsusime teda kõik „emmeks“. Meil oli tarvis pikendusjuhett ja puidupõletit puidule nimede graveerimiseks.... Ning kui oli viimane puuviljanduse tund, siis saime meistriteose valmis ja kinkisime talle. Marju oli nii liigutatud.“

3mg: „Meenub, et olime kursuse tüdrukutega Cosmopolitanis paar aastat tagasi kevadel. Cosmos oli pühendatud aianduskoolile 2 lehekülge, rääkisime seal oma aianduskoolis õppima asumise lugu ja juures oli üks Sügisballil tehtud ilus pilt.“

Millised märksõnad seonduvad järgmiste tundidega: Anu Torimi haljasalade hooldamise tunnid?

Kõik: „Mäletame hästi meeletut riisumist pargis! Õhustamine, muru niitmine.. Vahel tuli ette välitingimustes töötamist ka vihmaga.“

Andres Vaasa eridendroloogia tunnid?

Kõik: „Kõik mis ripub, tuleb ära lõigata! Mäletame seda, et kui Vaasa ei saanud õiget vastust küsitule, siis ta vaatas naljaka näoga otsa ja ütles näiteks: „No commoon, Merilyn, kuidas sa siis ei tea?“ Mäletame seda, kuidas Vaasa viis meid esimesel kursusel parki puid õppima ning kõndisime kõik hanerivis nagu Vaasa väiksed tibud. Leegi tegi sellest tiburivist pilti ka ja ega õpetaja vist väga aru ei saanudki, aga meil endal oli maru naljakas! Ahjaa, see oli rebaste ristimispäev ning meil endil olid veel kohustuslikuna mustad prügi-kotid seljas! Aga Vaasaga oleme istutanud ka Mandžuuria pähkli-puu...“

Tiiu Ruuspõllu majanduse tunnid?

Kõik: „Põhjalikud tunnid!“

Marko Laanesega ehitustunnid?

Kõik: „Marko näeb meie arvates välja nagu Suur Tibu ja vahepeal ta kutsus meid kõiki: „Tibud, tulge minu järele!!!“ Mäletame hästi Laanesega tunde, kus ta lasi oma lemmikmuusikat kõlaritest: Metallicat, Rihannat, One Directionit.“ Kristjan ja Leegi: „Šveitsis lasi ta meile terve playlisti ette läpakast, kui suhtlesime briti ajakirjanikuga. Üldse sai Laanesega Šveitsis ka palju nalja!“

Ehitussuuna õpilased: „Mäletame, kuidas Laanes pakkus meile sünnipäeva puhul kooki. Päike paistis ja ilm oli ilus. Kutsus meid pöösa taha 2 magusat torti ja 1 soolast torti sööma. Miks pöösa taha? Sest siis keegi teine ei näinud ja ei saanud ka lunima tulla :D. Laanesel oli papptaldrikud ja -lusikad kõik autos olemas.“

Leili Alaoja-Rein taimeseade tunnid:

Kõik: „Leili lasi meile kogu aeg oma lemmikut Curly Strings. Iga tund, kui jälle klassi läksime, mängisid kas jõuluperioodil jõululood või siis Curly Stringsi rõõmsad laulud. Ahjaa, meile meenub, kuidas esimesel kursusel pidasime terve kursusega õpetaja Leilit meheks! Kursoõde Marika, kes oli aianduskoolis aiandust õppinud, teavitas meid kõiki esimesse tundi minnes kellestki Reinust ning pidas teda ise ka meheks. Uskusime teda siiralt ja omavahel arutasime: „Ei tea, kes see Rein küll on?“ Kui esimesse tundi ilmus naisõpetaja, siis küsisime talt julgelt pärast väikest tutvumisaega, et kus see meesõpetaja Rein siis jäi? Sellest sai sajandinali kursuselõpuni.“

Praktikamaja juhendajad?

Kõik: „Sõbralikud. Mäletame Siina väga heledat ja meeletult head häält. Ta oli tänu sellele nii kaugele ära kuulda! Siinal oli oma lemmik rebane ja kui ta teda kooliaias kutsuma hakkas: „Liisu, tule siia!“, pani rebane kogu täiega jooksu.“

Töökeskkonnakaitse tunnid Uno Minkaga?

Kõik: „Iga tund küsiti meilt, mis on kõige ohtlikumad ametid maailmas ja saime särada juba päheõpitud tarkusega: kõrghoonete aknapesijad. Me ise küll tahtsime vaielda sel teemal, aga tunnis oli see ainuõige vastus :). Üldiselt üksluine oli, sest igas tunnis samad teemad.“

Ehitustunnid Priit Trahviga?

3mg: „Trahv hirmutas meie optimismi esimesel tunnil täie rauaga ära! Ta rääkis meile maastikuehitajatest ja erialast niimoodi: „Tööd on vähe; kui seda on, on palju. Palk on väike, sest kliendid on kogu raha maja peale pannud. Kliendid on pirtsud. Hooajaline töö kestab 8 kuud, 4 kuud saate puhata ja reisida. Kuid kas seda kõike te tahategi?“ Lisaks tegi ta korraliku loengu kruvide, otsikute, puidumõõtude ja muu taolise kohta. Muidu mäletame tema tunnist palju koristamist, pidime koristama eelmiste kursuste jäetud prahiti! Aga mäletame ka tappide tegemist ja aia ehitust temaga, lisaks valmistusime temaga koos Tallinna Lillefestivaliks. Ehituspraktilisi tunde ootasime alati väga!“ **Merilyn:** „Kui ma Jan Uuspõllu „Isa“ etendust nägin, siis ma tükk aega mõtlesin, kellega see hääl küll sarnaneb. See oli Priit Trahv! Kõnemaneeer oli sarnane...“

Ehitustunnid Tarmo Loidi ja Andres Vainuga?

Kõik: „Korralikud ehitustunnid! Saime eriti esimesel aastal vabad käed puidu kasutamisele, ehitasime terrassi, pinke, toole, laudu. Väga head tunnid!“

Leegi: „Kui küsisin päevaste kursuste käest kokkuvõtteks, kas nad on erinevate õpetajate ehitustundidega siis üldjoones rahul, kõlas vastuseks naer. Selline rõkkav ja heatujuline. Ju nii on- tunnid on tõesti huvitavad olnud ja eks õpetajatega ole ka omajagu nalja saanud!“

Katrin Uurmani rohttaimede tunnid?

Kõik: „Alpikanni tuleb altpoolt kasta :). **Vivian:** „Keskkonnakonverentsil käies nägime Uurmani teisikut, sarnase välimuse ja häälega naist.“ **Liis:** „Mäletan, et alati, kui Uurmani käest midagi küsisin, siis vastasin talle mitte „jah“, vaid „olgu“, ning iga kord õpetajaga rääkides ütles ta mulle samuti pidevalt vastuseks „olgu!“

Sisehaljastuse tunnid Jaana Vainoga?

Kõik: „Hästi on meeles ekskursioon Tartusse sisehaljastuse taimede müügiga tegelevatesse ettevõtetesse. Istusime juba ammu bussis, samal ajal kui meie õpetaja ostis soodushinnaga kokku sisehaljastustaimi ja meid kutsus: „Kuulge, aidake mul bussi viia!“ Ta on ikka tõeline taimefanatt.“

Puuviljanduse tunnid Marju Pulgaga?

3mg: „Mäletate, mis meie „emme“ meile alguses ütles? Meie kursus sai 1.kursusel väga hästi omavahel läbi ning siis ta avaldas arvamust: „Lõpuks lähete te tülli nagnunii!“ Täpselt nii on praegu juhtunud, mingil põhjusel oleme suhteliselt lahku üksteisest kasvanud, ei hoia enam ühte. Esimesel kursusel istusime kõik ühe laua taga sööklas, nüüd lõpus olime erinurkades laudade taga. Miks nii on juhtunud? Ega me ei teagi... Ilmselt see ka mängib rolli, et meil hakkasid paljud tunnid eraldi olema, ehitus- ja kujundussuunal erikohtades.“

Botaanika tunnid Terepsoniga?

Sandra: „Mäletan olukorda, kus Diana tegi katseklaasi katki ja edasi oli mingil suvalisel põhjusel dominoefekt- toolid lendasid järjest laudadelt maha!“

3mg: „Käisime samblaid metsast toomas ja vastasime hiljem samalde ja samblike keerulisi nimesid hindele. Korjasime seeni ka Sügisnäituse jaoks. Oi, ja meile meenub, kuidas Leegi keetis kastaneid aianduskooli ühiselamus ja tahtis kõõki põlema panna! Vist algas just botaanikatund, kui seda lugu kuulsime, aga lugu on

meenutamist väärt!“

Leegi tõestisündinud lugu kõlab nii: „1.kursusel kuulasin innukalt õpetaja Vaasa tarkuseteri, kuidas osad kastanid maailmas kõlbavad süüa. Millegipärast jätsin meelde, et kooliaia kastanid kõlbavad õli sees keetes ka süüa. Tunniaja pikkusel koolilõuna pausil läksime siis Dianaga ühikasse süüa tegema, sest see oli aeg, kui kool tasuta lõunat ei pakkunud ja süüa tuli pausi ajal ühikas. Mõtlesin siis, et mis oleks ühed maitssvad kastanid teha? Edasise suhtes võite humoorikat kokkuvõtet lugeda: panin Jõe ühikas kastanid õli sisse potti nii, et üleni kaetud, panin keema pliidile ja korraga olles paari meetri kaugusel pliidist hakkasid käima plahvatused! Plumps-ja-plumps! Oh seda ehmatust! Kuršaõde Diana oli ka köögis ja sattus paanikasse. Paanikahoos haarasin õlipoti tulikuumalt pliidi-
raualt ning viskasin vett pliidirauale, kustutamaks mõnest õlipritsmest tekkinud paari madalat tuleleeki. Mäletan kahetsust, et mul ei olnud seljas ülearuseid riideid, millega kustutada ning muud nõu leegi vaigistamiseks ei leidnud kui vee kasutamine otse kraanist. Õnneks sain kõik kontrolli alla. Pärast kuivatasin pliidil tagajärgi. Aga hirmus piinlik oli, kui Diana koolis hakkas kõigile kursakaaslastele suure suuga minu plahvatusretkest rääkima!! Oleksin tahtnud maa alla vajuda ja üleüldse kogu asja vaka all endateatsi hoida. Klass aga meenutab seda juhtumit siiaamaani suure naeruga ning mina pole pärast seda enam kunagi kastaneid keema pannud ja ei kavatse seda ka edaspidi teha :).“

Reti Randoja-Mutsuga ehitus- ja kujundustunnid:

Liis meenutab: „Mäletan, kui meil olid 1. kursusel välitunnid Mutsuga, panime kive. Need olid esimesed tunnid temaga üldse ja Muts ütles Leegile: „Vaata loodi alla!“ Seepeale Leegi tõstiski loodi üles ja vaatas loodi alla :D.“ **Leegi:** „Tõepoolest, esimesel kursusel juhtus paljugit :). Muidu aga Mutsuga on väga head ja arendavad kujundustunnid. Ta on väga hea õpetaja.“

Kursuse juhataja Katrin Kivistik?

Vivian, Leegi: „Meeletult hooliv ja hea klassijuhataja.“ **Teised:** „Sõbralik ja alati abivalmis.“

Kirjeldage ühiselamute komandantide seltskonda?

Kõik: „Kirev! Läbisaamine nendega oli väga hea! Mainiks ära, et Lidia Sarja koputab vaid ühe korra uksele ja astub kohe siis sisse, kui tal sinuga asja on.“ **Sandra:** „Helve sussid sahisevad, alati kuulda kui ta läbi koridori liigub.“

Kuidas meeldis praktika ettevõtetes?

Anni: „Väga hea oli! Väga meeldis.“ **Teised:** „Meeldis küll. Raha ja erialane haridus on head motivaatorid! Praktikakoha leidmisega hätta ei jäänud.“

Kirjeldage nüüd oma kursusekaaslasti eraldi. Ütlen nime ja teie öelge mõned märksõnad või juhtumid seoses selle inimesega!

Triinu?

Kõik: „Triinu on unustamatu!“ **Liis:** „Ma arvan, et me kõik mõtlesime, et Triinu on hullumajast lahti lastud! Me mõtlesime, et kuidas selline tüdruk küll autokooli paberid kätte saab, sest ta astus aianduskoolis autokooli. Ta lihtsalt suutis naerda ohjeldamatult ja ehkki ta meiega kahjuks ei lõpeta sel aastal koos, on tema särisev energia siiaamaani suurepäraselt meeles. Mullaõpetuses õpetaja ütles ükskord Triinule märkuse, kuid Triinu, kes oli ametis millegi kirjutamisega oma märkmikusse, karjatas talle lihtsalt vastu. Me Sandraga vaatasime üksteisele otsa, kuis nii saab!“ **Vivian:** „Ma mäletan, kui meil oli koolis sissesäämise vestlus, siis Triinu istus ukse kõrval maas ja kirjutas luuletust märkmikusse.“

Tal oli midagi punast seljas ja ta paistis luuleinimene..." *Liis jätkab:* „...ja siis tuli Triinu ema ning ütles Triinule midagi ning Triinu karjatas talle midagi vastu. Ma nii ehmusin ja üllatusin seda nähes!“ *Vivian lisab:* „Ma imestasin väga, kuhu klassi Triinu läheb, ta paistis nii iseteadlik juba vestluse ukse taga!“ *Kõik:* „Muidu väga vahva tüdruk!“

Leegi?

Liis: „Ma mäletangi kooli sissesaamise vestluspäevast ainult Leegit ja Triinut. Leegiga elas in alguses ühes toas kolmekesi- keskkonnakaitsja Kertu oli ka meiega. Kuid tundus, et elasime toas neljakesi-

Leegil olid mitu kuud kaasüürnikud ehk kooliaiaast saadud kõrvitsad ka voodi all!“ *Merilyn:* „Leegil olid ülikohevad juuksed kõikides tundides nii, et õpetaja ja tahvlini ei näinud! Õnneks sel aastal on ta need rohkem kontrolli alla võtnud ja enam ei

hääri. :D Ta kammis lihtsalt alati oma lokid lahti ja juuksed hoidis ka tavaliselt lahti...“ *Diana:* „Ma olin jumala kindel esimestel päevadel, et Leegi on abielus ja tal on kuskil 3 last. Üllatus oli suur, kui kuulsin, et ta on vallaline ja meievanune...“ (*teised noogutavad kaasa, et nemadki arvasid täpselt sama!*) *Sandra kinnitab:* „Ma vaatasin internetist pilte oma kursuse nimekirjast ja enne kooli mõtlesin Leegi kohta: no see on raudselt 25 või 26, vähemalt 1 lapse ema!“ *3mg kursust:* „Mäletame, kui Leegi tuli tagasi Prantsusmaalt koolipraktikalt ning kutsus õhtul oma ühika tuppa juustupeole. Ta degusteeris meile vähemalt 7 sorti juustu ja Prantsusmaa maiustusi ning Triinul läks maitsetest süda pahaks.“

Liis?

Vivian, Liisi parimaid sõbrannasid: „Mina arvasin esimestel päevadel, et Liis on beib, kes kardab näppe mullaseks teha ja maastikuehituse töö talle ei sobi. Liis kandis koolis nimelt seelikut ja tundus kõigile selline, et kasutab iga õhtu ohtralt kreeme...“

Merilyn: „Kui ma teda ühel poekäigul esimestel koolipäevadel nägin, siis vaatasin ka, et „kes see veel on, kas tõesti meie kursusel?!“ Aga ta on äge, käisime ükskord tema BMW-ga Peipsi ääres piknikul ka.“ *Diana:* „Ma ei saanud alguses Liisi naljadest aru, ta on päris otsekohene. Eks mulginaljadest ongi raske aru saada!“ *Merilyn lisab:* „Jah, eks ei teadnud kunagi, mis tuju Liisil on, aga naljadest olen siiski aru saanud.“ *Kõik:* „Liis on tegelikult väga tore inimene, pole sugugi tibi, on väga asjalik ja tahtejõudu täis, pealekauba väga ilus tüdruk.“

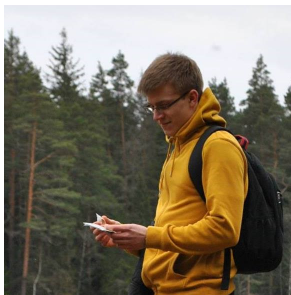
Merilyn?

Kelly, Merilyni parimaid sõbrannasid:

„Merilyn räägib kogu aeg ainult söögist!“ Teised täiendavad: „Või siis kleitidest, kingadest ja ehetest!“ *Liis:* „Ma ikka mõtlen, mida ta maastikuehitusel teeb? Talle vahel tundub hoopis mingi muu eriala sobivat!“ *Merilyn ise:* „Mulle meeldib õhtuti genereerida uusi ideid, mida söögiks järgmine päev meisterdada. Vahel kokkan terve nädalavahetuse. Meeldib uusi retsepte välja mõelda ning neid katsetada! Ja ega ma kogu aeg ikka ka kleitidest ja kingadest mõtle!“ *Leegi:* „Merilyn armastab palju mõelda ja ta on täis loomingulisi ideid, mida ta alati kõigile välja ei ütlegi. Ta ootab targu võimalust, kuidas oma läbimõeldud ideed kõige paremini teostada ja alles siis, kui on idees enam-vähem päris kindel, avaldab selle teiste jaoks. Talle meeldib terveks päevaks plaane ette juba teha.“ *Vivian:* „Mulle meenub Merilyni kontsaklõbin!“

Mairold?

Liis: „Mairold on kõrgem klass! Isegi õpetajad arvavad vahel nii :).“ *Kelly:* „Temast ei oskagi midagi väga öelda! Lahe klassivend on Männi, nagu me teda kutsume.“ *Merilyn:* „Mairold õpetas meid tantsima. Ja Sügisballil saime me temaga printsessiks ja printsiks.“ *Kõik:* „Mairold on olnud ka õhtujuhiks. Väga tubli ja aktiivne poiss!“

Kelly?

Kõik: „Tore ja särav tüdruk! Nad tegid endast Merilyniga keskkonnakaitses tunni ajal salaja selfiesid!“ *Merilyn kaitseb olukorda:* „Meil ei olnud parasjagu mingit pingelist tööd, kellelgi meist polnud, miks siis mitte :)!“

Diana?

Vivian: „Esimesel aastal olin Dianaga ühes toas ja mäletan, kuidas Diana hüüdis mulle ükskord esimestel päevadel minust kaugemal olles: „Kus sa kupatad?“ Seepeale pidasin endamisi aru, et mis imelikus keeles ta minuga küll räägib ja kuidas seda mõistma küll peaksin? *Kõik:* „Süüdimatu filmivaataja! Ei tea meie, kuidas ta on suutnud alati salamisi tunniteemadest kõrvale viilida, nii et õpetajadki ei näe, ja siis kui vaikselt kuskilt naerupahvakas tuleb, teab terve klass, et see on Diana! Diana on alati suutnud igale poole hiljaks jääda. Ehkki tal on ükskõik, kas kiri saab postkastist saadetud või ei saa ning kas ta saab e-kooli ligi või mitte, sest internet pole tema elus number üks, lõpetab ta siiski koos meiega tubli kooli. Tahtejõudu temas ikkagi on piisavalt.“ *Leegi lisab:* „Ta on tegelikult heatahtlik tüdruk ja kujundustunnid näitavad, et tal on olemas hea kunstnikukäsi!“

Vivian?

Leegi: „Organiseerija, kogu aeg toimetab millegi kallal.“ **Kõik nõustuvad ja Marilyn lisab:** „Tõeline asjapulk!“ **Kõik:** „Oleme väga tänulikud talle, et saime tänu tema õpilase-sinduse presidendi aktiivsele organiseerimisele tasuta koolilõuna päevase õppe kursustele!“ **Merilyn:** „Hästi on mees, kuidas me Viviani toetasime tema presidendiks saamisel! Tegime suured värvilised nimetähed ja lehvitasime tema nimega valimispäeval aulas. Viviani jaoks oli see tõeline üllatus, sest tegime sildid valmis salaja tema selja taga. Tal oli nii hea meel meie üle ja õnneks ta võitiski valimised!“

Marika?

Leegi: „Ei püsi pudeliski paigal. Ettevõtlik, aktiivne, oskab oma õigusi taga ajada. Loominguline ja päikseline. Kuna ta on õppinud aianduskoolis aednikuks, siis see oskus ilmselt lahendas kõik tema suuremad aiamured, sest kahjuks ta meiega maastikuehituse eriala ei lõpetanud. Küll aga teame me kõik, et tal läheb oma firma-ga Marika Disain OÜ praegu väga hästi!“ **Merilyn:** „Ta on pühendunud sellesse, mida talle meeldib teha. Isegi kui ta peab selleks mõnest asjast loobuma.“ **Vivian:** „Mäletan meie väga vinget grillipidu Marika ilusas hooldatud aias. See oli meie teine kursuse koosviibimine üldse. Marika on hooliv, pisike, kuid väga tugev - kõik kivid nihutab paigast kui vaja!“

Kristjan?

Kõik: „Asjalik, toimekas, aianduskooli filmimees. Pildistab alati, teeb häid videosid. Kujundustunnis on väga nobe, saab sageli ülesanded 2 korda kiiremini valmis kui teised kaasõpilased! Teistele jääb vahel mulje, et kõik jooned, mis Kristjan paberile tõmbab, ongi nii head jooned, et midagi muuta pole vaja. Ka ehitustundides osav!“ **Merilyn:** „Kristjan oli juba aastakese enne koolis õppinud ja juhatas meid 1.kursusel oma tubadesse. Me ju alguses ei teadnud, kuhu ühiselamus minema peab.“

Sten?

Kõik: „Turvamees! Talle sobib turvamehe amet, mida ta kooli kõrvalt on pidanud. Ta on alati kohal!“ **Leegi:** „Väga südamlilik on! Käisin temaga Maarjakülas aianduskooli annetusi üle andmas ning ta küsis sealt töötajate käest kohe, et kuidas ta saaks aidata.“ **Liis:** „Erialaks ei sobi talle väga hästi maastikuehitus, aga muidu on tubli ja tore poiss.“ **Vivian ja Kristjan:** „Talle meeldib teistele head teha. Ta rääkis, et ta tahaks hoopiski tuletõrjujaks minna. Meil on kahju, et Sten meiega koos ei lõpeta.“

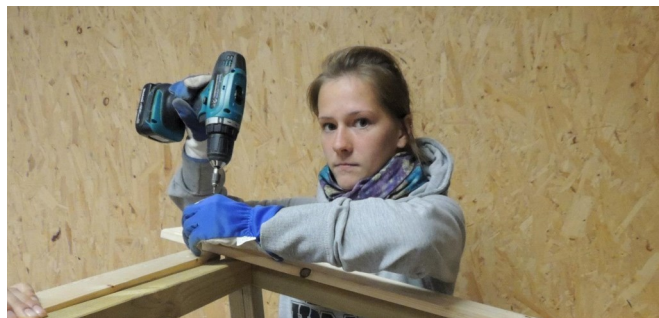
Kaur?

Kõik: „Väga loominguline ja tark poiss. 3mg jaoks ainus klassivend ja seepärast eriti kahju, et ta meiega tervislikel põhjustel koos ei lõpetanud! Aga soovime talle palju edu muudes valikutes ning meie kursuse mällu jääb ta meelde väga andeka, osava ja hea kaaslase-na.“ **Liis:** „Ma mäletan, kui oli palav kevadpäev ja tegime koolipõllul praktikat. Koorisime end lõpuks bikiinide väele. Leegi fotokaga tegime pilti ja hiljem Vivian töötles kokku vahva pildi, nagu oleks meie ainus klassivend Kaur veetnud päeva meie kursuse neiu-dega Kanaa-ride!“

Sandra?

Sandra ise enda kohta: „Kärtsun, mürtsun, paugun.“

Anni?

Merilyn: „Oli väga asjalik, aga kuna mul on temaga kujundajana vähe tunde koos olnud, siis rohkem ei tea. Kui ta kooli saabus, oli tal siht silme ees.“ **Kõik:** „Temast õhkab siamaani sihi-kindlust.“ **Leegi:** „Ta on tark ja asjalik nii palju, kui mina kujundajana temaga kokku olen puutunud.“

Tiia?

Leegi: „Väga sõbralik. Käisime koos kantrit tantsimas ja esinesime kantri-tantsudega mitmeid kordi koos Lõuna-Eestis. Tiial on väike laps ning seetõttu ei lõpetanud ta kahjuks eelmisel aastal oma kursusega koos, kuid eksami sooritamiseks sai ta vaatamata aastasele õpingupausile hakkama!“

Mis on siin koolis hästi?

Kõik: „See, et päevane õpe saab tasuta süüa ja ühiselamu üür on väga madal. Ühiselamud on ilusad ja normaalsete tingimustega.“

Rääkige lähemalt lugejatele koolis levima hakanud omavahelist hüüdlausest „Maximas näeme!“. Kas see on huumorilause?

Kõik: „Jah. Naljatlemisi ütleme omavahel, et pärast aianduskooli lõpetamist saavad meist Maximas mopioperaatorid ehk siit tuleb hüüdlause üksteisele „Maximas näeme!“ . Tegelikult pole sellel hüüdlausel alust. Lihtsalt on natuke ebakindlust kooli lõpetamise puhul, kui veel täpselt ei tea, kuhu oma erialast tööd rakendada läheme. Siiski, paluks lehelugejal mitte valesti mõista: 3mg ja 4mp on väga edasipüüdlikud ning omavahel tõgamisi ja huumorit tehakse väga palju.“

Leegi: „Veendusin, et kõigil eelmainitud päevase kursuse õpilastel on mingid edasised plaanid paigas, kus oma erialaseid oskusi rakendada. Küsitluse käigus selgus, et on neid, kes tahavad reisida natuke; neid, kes edasi õppima minna ja ka neid, kes otse tööle suunduvad. Osad tunnistavad, et tahaksid maastikuehituse firmat

tulevikus luua. Edasist näitab aeg ja soovin ka omalt poolt kogu meie kursusele ja 4mp-le palju edu ja kordaminekuid! Aitäh teile koosveedetud põneva ja meeldejääva sisuka aianduskooli aja eest!“

Leegi Põder, 3mg

Maastikuehitajate viimane jõupingutus

10. veebruaril oli maastikuehituse hallis kuulda toksimist ja tagumist ning õhkkond kasvahoones tundus ärevam kui muidu. Käimas oli maastikuehitajate eksam. Tegemist oli esimene eksamiga sellel aastal ning seda oli näha ka komisjoniliikmete nägudest, kes ärevalt istudes lootsid, et kõik ikka sujuks. Viimastel kuudel oli kulunud palju energiat eksamitööde ja hindamisjuhendite koostamisele. Komisjoni kuulusid: Liina Palu (esimees), Tarmo Loid, Andres Vainu, Priit Trahv ja Aivar Parksepp. Liikmete seas oli nii õpetajaid kui ettevõtjaid. Koolieksami hindamiskomisjon on võrdne kutseeksami hindamiskomisjoniga. Kolm eksamihindajat on viie taseme maastikuehitajad ning kahel mehel on viieaastane eksamihindamiste kogemus. Seega oli noori maastikuehitajaid jälgima pandud väga tugev meeskond.

Eksam algas kell kaheksa hommikul ja vähemalt kella kaheni päeval oli kõik sujunud plaanipäraselt. Liina Palu ütluste põhjal oli eksamiruumis õhkkond meeldiv ja tema sisetunnegi eksami õnnestumise kohta hea.

Pikk päev aga ootas veel ees. Exsam lõpeb õpilastele kell 17:20, kuid pärast seda hakkab hindamine, mis kestab kella poole kaheksani õhtul. Pärast seda tulevad esimese kursuse maastikuehitajad halli koristama, et järgmistel eksamitegijatel oleks ees ootamas puhas plats.

Viis eksamipäeva on veel ees. Need on jaotatud kahe nädala peale nii, et 20. veebruariks on kõik saanud omandatud oskused ette näidata. Eksamitegijaid on kokku 62.

Eksamitööde autoriks on Aivar Parksepp, kasutades Estlandscape OÜ ArchiCAD-18 litsentsi, mis on nüüd ka meie koolis olemas ja õpilastel võimalik kasutada!

Küsitlesime ka õpilasi, et teada saada, mis tunded neid eksamit tehes valdavad. Sandra, kes parasjagu kive paika sättis, ütles, et

närvi sees ei ole ja tundub, nagu oleks ta tunnis, mitte eksamil. Koostöö paarilise Vivianiga sujus ning ka Vivian oli arvamisel, et närvitsemiseks pole põhjust. Kõrval kastis töötanud Liis oli samuti lõbusas meeleolus ning kinnitas, et tunne on super ja oli kindel, et jõuab töö enne ametlikku eksamiaja lõppu valmis.

Puidutöö klassi juurde jõudes oli kosta tugevat sae vingumist. Kõik olid kõrvaklapid peas töötegemisse süüvinud ja esialgu tundus, et kelleltki kommentaare saada ei õnnestu. Lisaks oli õhus tunda pinget, mida maastikuehituse hallis ei olnud.

Kelly rääkis meile, et käsil on istutuskasti valmistamine. Selle töö puhul kehtib küll vanasõna, et üheksa korda mõõda ja üks kord lõika, sest iga liigselt saetud millimeeter tekitab vea.

Nii Kelly, Merilyn, Tiia kui ka Diana kinnitasid, et närv on sees ja oma vastustega oldi napisõnalised. Jätsime nad rahunud oma töid lõpetama ja lahkusime, jättes mõtetes neile põialt hoidma.

Liisi Kont, 2ag

Leegi küsib, direktor vastab

Kust Te pärit olete ja kuidas jõudsite looduskkesse valdkonda Räpina Aianduskoolis?

Seda sai õppeaasta algul kontrollitud, et enamus töötajaid ja ka õpilasi teavad minu lugu praeguseks hästi. Olen sündinud ja kasvanud Tallinnas Pelgulinnas ja peale TPI (praegune TTÜ) lõpetamist läksin Saaremaale. Ma peangi ennast rohkem saarlaseks kui tallinlaseks. Saaremaalt olen 12 aastaga tasapisi ida poole liikudes lõpuks Räpinasse välja jõudnud.

Ma olen sellest põlvkonnast, kes pole veel nii linnakeskne. Olen küll Tallinnas üles kasvanud, aga suved möödusid kõik maal vanemate juures. Loodusega kokkupuutumine on olnud minu elus loomulik osa. Keskkoolis õppisin huvi pärast valikainena dendroloogiat.

Kus elate hetkel?

Mul on Nooruse ühiselamus tuba, kus õöbin paar korda nädalas ja ülejäänud aja õöbin praeguses Tartu kodus – põhikodus. Mul on maakodu Päiksis Alatskivi lähedal, kus kevaditi saab ka näpud mul-laseks teha. Ma pole küll ise suur maaharija, kuid sel kevadel muidugi tuleb näpud kohe uhkelt mullaseks teha, kuna sead keerasid mitusada ruutu õue territooriumi üles ja seda lausa koduakna alla välja!

Kelleks Te olete õppinud?

Ma olen puidutöötlemise tehnoloogia insener, olen selles valdkonnas mõnda aega ka töötanud. Teine lõpetatud eriala on multimeedium ja õpisüsteemid ehk e-õpe kõige laiemas plaanis.

Sel juhul võin järeldada, et IT valdkonnas Te hätta ei jää?

Jah, üks IT-valdkonnas probleeme jagub ikka, millega tegeleda. IT-valdkonna põhiprobleem on ikkagi see, et süsteemid ja vahendid võivad olla ükskõik kui head, kuid kui inimesed neid igapäevaselt oma töö ja elu hõlbustamiseks ei kasuta, siis on selles valdkonnas tehtavad pingutused suhteliselt tarbetud.

Tore on, et RAKis on palju inimesi, kes on IT-valdkonna tõhustamisest igati huvitatud. Mul on väga hea meel, et aianduskoolil on tohutult vahva perspektiiv. Ühelt poolt siis kooli moto: looduslähedasem elu. Ehk kaasaegses vahendite külluses ja meie linnakeskses elus hoida alles ja juurutada looduslähedast elamis- ja töötamisviisi. Teisalt me aga ei eita ega lükka tagasi kõike seda, mida meile kaasaegne infoajastu pakub. Kokku võiks see olla kui looduslähedasem elu kaasaegses digimaailmas.

Kas olete jõudnud kooli direktori ametiga tänaseks täielikult harjuda?

Olen küll. Mul oli suhteliselt kaua aega võimalik vaimu valmis seada. 1. juulist hakkasin tööle uues ametis, kuid konkursi tulemused olid teada juba 3 kuud varem. Mõtisklenud selle üle olen aga juba mõned aastad.

Ehk meenub Teile mõni meeldejääv seik direktori ametist?

Kõige parem oli see, kui helistati ühiselamust ja anti väga selged juhtnöörid: „Kui järgmine kord pesu toote või viite, siis ei tohi seda jätta ühte ühikasse, vaid toote meile ka!“ See juhtus juulikuus, kui olin suhteliselt värskest tulnud. Olin ühikast siis juba korra läbi käinud ja oma telefoninumbri ühiselamusse jätanud, aga oma nime ma sinna juurde ei olnud kirjutanud :-). Mõni päev hiljem teine administraator siis arvas, et see on pesufirma uus kontaktnumber! Arvati, et uus inimene hakkas pesupesemise firmast käima ja ei teadnud, kuidas pesu tuua ja panna tuleb. Kui mulle ühiselamust helistati, siis tahetigi öelda, et ei jäeta kõike pesu ühte ühikasse maha, vaid see jagatakse ikkagi ühikate kaupa laiali. Ega ma ei saanud alguses aru, et kõne oli meie enda ühiselamust ja üritasin hakata asja tasapisi lahendama.

Kuidas sisustate vaba aega?

Kui vähegi ilm kannatab, üritan suusatamas käia. Vabast ajast tuleb ette ka kooliasjadega tegelemist. Kuid väga meeldib fotograafia, eriti looduse pildistamine.

Mis on Teie kui koolidirektori unistus?

Ma sõnastasin selle enda jaoks aastaid tagasi ning nüüd 7 kuu jookul olen saanud selle üle palju arutleda ja mõelda omakorda. Kuidas seda nüüd paremini öeldagi... See on hea kool siis, kui õpetajatel on sära silmis. Kui õpetajatel on sära silmis, siis järelkult tunnevad nad end hästi ning nüüd siit johtub teine asi, ehk olulisemgi veel: tähtis on, et ka õpilastel oleks sära silmis. Ilma õpetajateta me aga ei saa! Ja lõpuks, kui õpilastel on hea, on ka minul väga hea.

Koolidirektori üks suurtest unistustest on, et koolis oleks väga hea sisekliima. Tähtis on, et kõik tunneksid koolis tegutsemisest rõõmu.

Teiega rääkides tundub, et Teile meeldib erinevate teemade üle mõtestatult arutleda. Kuidas Te sõnastaksite elu filosoofia?

Seda on lühidalt väga raske öelda. Selle küsimuse juures lähebki vastus puhtalt filosoofiasse ära. Hiljuti enne jõule arutasin ühe hea sõbraga ka just elukäigu üle ning seesama küsimus tuli arutluseks, kui käisin suurema lapsega Tallinnas Kopli liine pildistamas.

On olemas üks väga hea raamat – Lao-zi „Kulgemise väe raamat“, ilmunud Linnart Mälli tõlkes Loomingu raamatukogus mäletamist mööda 78-ndal aastal... Seal on hea koht sarnasele küsimusele vastamise osas: „Kui sa hakkad seda sõnastama, siis see asi kaob sul käest!“ Ehk siis see on asi, mida tuleb tunnetada ja elada...

Teil on ilmselt mitu lemmikraamatut?

Kaasaegne elu on mulle selles mõttes nii halvasti mõjunud, et ma ei loe enam raamatuid, juba pikemat aega on pooleli David Rohli „Avarise isandad. Lääne tsivilisatsiooni lätetel“. Sellest on tegelikult väga kahju, aga töö sunnib oma elus mingid muudatused läbi tegema ja minu puhul on see üks neist. Lemmikute raamatute hulka kuulub kindlasti eelmainitud Lao-zi raamat.

Üks tohutult hea ja harukordne raamat on Douglas Adamsi „Pöidlaküüdi reisiuht Galaktikas“ ja selle järjed. Iseäranis esimene raamat! Sellest on tehtud ka film, aga see pole pooltki nii hea kui raamat ise. See raamat on kogu oma fantaasias niivõrd absurdne ja tohutult hea kõrvalpilk meie elule. Sarnase kõrvalpilgu meie elule annavad ka South Parki ja Simpsonite multikad. Aga Pöidlaküüdi reisiuht nende kõrval on võrratult parem. Kui tulnukas satub esimest korda maale ja ta püüab autodega kontakti leida, sest maa-elu jälgides on ta aru saanud, et autod on Maa kõige põhilisem ja olulisem eluvorm. Mulle meeldivadki ulmeraamatud, sest need kirjeldavad hästi tulevikumaailma. Näiteks veel George Orwell „1984“ ja „Loomade farm“, millest on tehtud vahva multikas, Ray Bradbury „451° Fahrenheiti“ ja „Marsi kroonikad“, pea kõik Isaac Asimovi raamatud aga ka Kalevi Wiik'i „Eurooplaste juured“, Hermann Hesse „Hommikumaaränd“ jne.

Selle veebruariga läheb RAKist lendu 64 koolilõpetajat. Mida sooviksite meie praegustele värskele vilistlastele öelda?

Ikka palju edu edaspidisteks valikuteks! See hea ja lihtne elu saab läbi, kus tunniplaan paneb paika kogu õpilase elu ja tegemised õppeaasta lõpuni; see aeg, kus teised mõtlevad ja planeerivad õpilase eest. Nüüd on aeg seda endal tegema hakata. Alati tahetakse kiiresti koolist ära saada, kuid sellega kaasneb tegelikult tohutu hulk vastutust iseenda elu ees. Kool ja „päriselu“ peaksid olema lähedased.

Leegi Pöder, 3mg

Aednikud ja 1000 sõpra!

2 ag kursust sai põneva võimaluse lüüa kaasa Räpina Aianduskooli projektis „1000 sõpra“. Eelmisel aastal rääkisid ja jagasid õpetusi rohkem õpetajad, aga sel aastal teevad seda Liisi, Kärt, Karl Matteus, Signe ja Maris.

Kõigile on filmitähe roll uus, kuid meeldiv ja toetav seltskond tekitab pingevara õhustiku. Meie osalusel on valminud juba mitu õpevideot ning neid tuleb järjest juurde.

Sel nädalal saavad kõik sõbrad oma taimed kätte ning hoogne kasvatus võib alata.

Jälgi meie tegemisi veebilehel 1000sopra.aianduskool.ee.

2ag kursust

Kooli lõpetamisest pool sajandit

23. jaanuaril 1965 anti aiandusagronoomi diplom 47le Räpina Aiandustehnikumi lõpetajale. Täpselt viiskümmend aastat hiljem olid neist neliteist koos oma õpetaja ja klassijuhataja Malle Terepson-Madissoniga taas endise koolimaja trepil. Teist klassijuhatajat Linda Kärhist pole enam elavate seas. Meie koolis on kokkutulnutest töötanud veel Liidia Peterson (Lopman) aednikuna, Ina Haidak (Raud) söökla juhatajana, Tiina Rauba (Vaaks) aednikuna ja Jaan Kivistik õpetajana. Sageli on meie õpilasi ekskursioonidel vastu võtnud Võrumaal asuv Pruuli-Kaska viinamarjatalu, mille perenaine Liia Kaska (Suvi) oli samuti saabunute seas.

Kunagisi kooliruumi näitas mõisahoones asuva Räpina Koduloo- ja Aiandusmuuseumi õpetaja Toivo Lees. Tema aitas leida meie kooliaegseid eluruumi hoone teisel korrusel asunud ühiselamus, kus nüüd töötab Räpina Muusikakool. Elamusrikas oli pildistamine foto taustal, millel ka meie kooli esimese lennu lõpetanud 107. aasta vanune kauaaegne Räpina Kesk-kooli bioloogiaõpetaja Elle Mälberg (Ella Raudmanson).

Poole sajandi taguses aktusesaalis tehtud pildil seisavad (alates vasakult, kooliaegsete nimedega) õpetaja Malle Terepsoni juures tema esimesed õpilased: Tiina Vaaks, Ina Raud, Eha Ilves, Georg Mahla, Heljo Laar, Maie Merevits, Evi Vahesalu, Liidia Lopman, Reet Ilves, Rein Mägi, Liia Suvi, Marju Kruus, Jaan Kivistik, Elmo-Mait Öunmaa. Ühe kursusevanema, Elmo riietus meenutas meile eksamite-eelset viimast koolipäeva.

Kahel aastal enne meid lõpetasid aiandustehnikumi esimesed ehisaiaanduse õpperühmad. Sellest erialast kujunes praegune maastikuehitus. Tollaste õpilaste

kätetööna valmis mõisahoone juures oleva rosaariumi esialgne kujundus, istutati võimla nurga juures kasvav viieharuline kask. Algset ehisaiaanduse õppekava meenutavad Riina Tammsaar ja Ants Bender meie kooli 90. aastapäeva raamatus "Mälestusi kooliajast". Tänaistel õpilastel ja õpetajatel oleks huvitav ja kasulik seda praegusega võrrelda.

Meieaegsete vilistlaste nimel õnnitlen tänaseid lõpetajaid Karel Čapeki sõnadega tema "Aedniku aasta" viimaselt leheküljelt: "Meie, aednikud, elame tulevikule; kui meil õitsevad roosid, siis mõtleme, et tuleval aastal õitsevad nad veelgi paremini, ja mõnekümne aasta pärast saab sellest kuusehakisest vägev puu – oleksid ainult need mõned aastakümned mul juba seljataga! Ma tahaksin kangesti näha, milline on see kaseke viiekümne aasta pärast. Tõeline ja parim on alles ees. Iga aasta lisab kasvu ja ilu."

Jaan Kivistik, kutseõpetaja

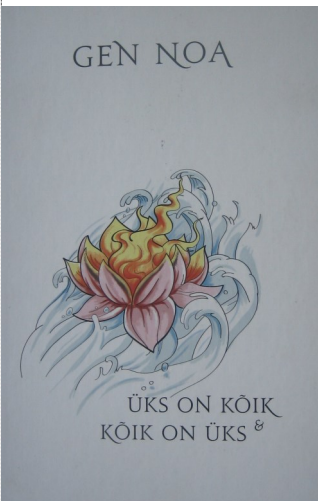

Uues raamatus on peatükke meie koolist

Mu lugemislaua on paks raamat. Valgel kaanel kummaline leegitsev õis kesk tormlevaid laineid. Salapärane kujundus, nagu edastatud sõnumgi. Värssdraama "Üks on kõik & kõik on üks" autoriks on

Gen Noa. Kaalukas raamat nii mahult (1088 lk) kui sisult. Kohati naturalistlik, sünge ja hirmutav; enamasti lõbusalt õpetlik. Igas mõttes mitmekesine. Igaühele midagi. Nõuab süvenemist, et loo mõtet tabada. Lugemist jätkub kauaks.

Autor õppis meie koolis 1970. aastatel. Raamatust leiame lõike, milles tunne ära tema kooliaja. Seni loetust näiteks peatükkides "Pimedus soodustab kasvu", "Püsik päritolumaal", "Tüliõun", "Asendamatu Ainus". Autori sõnakasutusest annavad aimu lisatud katekendid.

Püsik päritolumaal (lk 156)

Aadi: Kas tutvustad meile neid suviseid õisi, teooriatunnis mis ähmaseks jäid?

Õpetaja August: Kui täpselt ma teaksin, mis olla need võiksid.

Kalle: Nii mõnigi nendest siin õitsemas näib.

Aadi: Nüüd raamatu järgi näen aias neid kõiki, neist kõikide juures las eraldi käin! Silm vahetult haarab ja käsi neid paitab - see nendega lähemalt tutvuda aitab.

Asendamatu ainus (lk 579)

Eda: Ei näinud ema ega lüpsiaparaate, mis ema nisadele sina külge löid ...

Õpetaja Arvi: Nüüd paarist emakupust piima maitsta saate!

Inna: See hapukas, kas sellest tehtaks võid?

Õpetaja Arvi: Et küsid seda teiste naeru saatel, siis vastuse sa ise endal anda võid! Noor mesilane piimaga siin toidab ema, niikaua, kuni kupus vaglake on tema.

Jaan Kivistik, kutseõpetaja

Eesti Vabariik 97

24. veebruaril tähistame me Eesti Vabariigi 97. sünnipäeva. Meie armas kodumaa Eesti on hoolimata väiksest elanikkonnast meile kõigile väga südamelähedane.

Tuletagem meelde Eestis elamise positiivseid külgi. Me oleme vabad ja iseseisvad. Me oleme kõik nagu üks perekond. Eesti on igati tunnustamist väärt. Me oleme õnnelikud, et saame elada nii rahulikus riigis, kus meil on oma kultuur ja traditsioonid, mida me austame ja millest me lugu peame. Näiteks laulupidu ja meie keel, meie sümbolid – suitsupääsuke, paekivi, rukkilill. Igati austamist väärt.

Vabariigi aastapäeval jooge kama ja sööge kiluvõileibu. Võimalusel

minge paraadi vaatama, see on kindlasti omaette elamus ja tekitab eestlaslikke emotsioone. Või siis vaadake paraadi ja traditsioonilist presidendi vastuvõttu telerist, sõprade või perekonnaga näiteks.

Tunnustage, märgake ja hoidke üksteist ning väärtustage meie imetusväärse loodusega kodumaad, meie Eestimaad. Head ja meeleolukat vabariigi aastapäeva meile kõigile!

Ragne Nazimov, 2ap

Laulukaares

Hoia, Jumal, Eestimaad...
viisi haardes
ajalaulus põlev õnnistatud tungal
sini-musta-valgel koidusäras kangal
suve südamesse kodukolde leek
pühas laulus leidis hingetee
ja ta kaja kauge
merel
pilveraal
õnnistas paemullas ISAMAAD
särasilmil seisis väike mees
OLI IGAVESTI SELLE HETKE SEES...

Ivo Ivri, 1990 / (Toivo Niiberg)

Kodu

Rukkilille siniste õite ilu vallandub põllul
Päike pruunistab rukki viljapead küpseks
Kuldsete kiharatega tüdruk laulab laulu oma kallist emast,
mida ta on kaua aega mõelnud heinamaal temast

Taat seab hobused vankri ette valmis
Jagab pereliikmetele kärke luuletuse salmis
Kaugele on tunda värskest ahjust välja tõstetud rukkileiva lõhna
Eemal silmapiiri taha vaadates, näeme roheline muruvaiba alla kattunud möhna

Taevas paistab meile nagu lõputu meri
Koduaias sööb hommikust kana oma teri
Suitsupääsuke sädistab traadil oma vallutat laulu
Kata laud hea ja paremaga ning rõõmustades : Isamaa on minu arm, lausu !

Elis Sepp, 2kgi

Nullpunkt

Film "Nullpunkt" räägib tänaste hilis-teismeliste probleemidest

15. jaanuaril oli 2.mp kursusel kino ühiskülastus. Vaatasime filmi, mis ei jäta ühtki meieealist noort külmaks. Pealtnäha on filmi peategelane täiesti tavaline 18-aastane Tallinna koolipoiss, kellel on kõik noore inimese eluks vajalik olemas, lisaks sellele ka hea iseloom ning suurepärane huumorimeel, kuid selle kõrval ka oma nõrkused.

Olen alati pidanud kõige paremaks omaduseks tugevat iseloomu, sest see teeb inimese usaldusväärseks. Johannes suudab oma probleemidega peaaegu alati ise toime tulla. Kuigi Johannes ja teised tema pereliikmed andsid lõpuks alla ja lahkusid raskekujulist depressiooni pöörde ema juure, läks Johannes aasta pärast ema juurde tagasi, enda emale uuest võimaluse enda tõestamiseks. Õeldakse, et nõrgad ei andesta, andestamine on tugevate omadus.

Kurvaks teeb asjaolu, et Johannes ärritub kergesti ja tuleb tõdeda, et väga tihti ka oma ema peale. Mõistan, miks ta seda teeb, ärritumine pole tahtlik, see on iseloomuviga, mida on raske vältida, kui kõik on nii pingeline. Teda häiris tohutult, et ema ei võtnud oma retseptiravimeid. Kuna Johannes läks uude kooli, kus esmamulje ja kuulujuttude põhjal kujundati talle halb maine, olid ta närvid pideva pingel all.

Ta liikus esialgu halvas seltskonnas, mistõttu sattus kaklustesse ja probleemidesse politseiga. Johannes pole allaandja ja hakkas temaga halvasti käituvatele klassikaaslastele vastu.

See pealtnäha täiesti tavaline Tallinna poiss väga loominguline ja

sportlik. Ta kirjutab laulusõnu ja luuletusi. Kõige parem viis on koguda mõtteid vabas õhus trenni tehes ja nii ta jooksebki peaaegu igal õhtul.

Sellist humoorikat, sportlikku, loomingulist ja tugeva iseloomuga noormeest on tänapäeval väga raske leida, kuna noored on enamasti sukeldunud internetisügavustesse ning end reaalmaailmast kõrvaldanud.

Anastasia Kuropatkina, 2mp

Peategelase Johannese probleemid peegeldavad tänapäeva noorte kõige sügavamaid probleeme. Kui keegi sinu kohta mingi loo välja mõtleb ja kõigile valetab, siis võidakse sind lihtsalt puhta kuulujuttu põhjal tõrjuma ja kiusama hakata.

Uues koolis algas Johannese jaoks kõik hästi. Ta sai tuttavaks klassikaaslastega ja tundus, nagu oleksid kõik probleemid tema jaoks lahenenud. Kuid nagu ikka- maailm on väike ja Johannese uued klassikaaslased said tema eelmises koolis juhtunust teada. Paraku oli info vale. Johannes langes kiiresti heidiku staatusesse, keegi ei tahtnud temaga suhelda ja tema suunas loobiti sõimusõnu. Tekkisid probleemid õppimises, kuna ta ei suutnud olla koos inimestega, kes vihkasid teda selle pärast, mida polnud tegelikult juhtunud. Johannesel oli kodus ka haige ema, kelle eest ta hoolitsema pidi, ning see muutis poisi elu veel keerulisemaks.

Kui tekivad probleemid koolis, siis on üsna tõenäoline, et need tekivad ka eraelus. Nii juhtus ka filmi "Nullpunkt" peategelasel Johannesel, kui ta oma endiste Lasnamäe sõpradega, kes olid parajad huligaanid, pidutsema ja jooma hakkas, et koolis tekkinud pingeid maha laadida.

Johannes teadis, et ta on kogu selles jamas põhjusega ning ta otsustas seda tõestada. Ta sai aru, et kui ta ise midagi ette ei võta, siis midagi ka ei muutu. Filmi lõppes tema jaoks kõik hästi, aga elus ei pruugi alati nii minna.

Markus Ootsing, 2mp

Elav märklaud **Anneli Hirmo**

Anneli Hirmo on Räpina aianduskooli säsasilmine õppesekretär. Ta mässab oma paberitega, vahel tõstmata pilku arvutist „jätkab trükkimist“ ja samal ajal suudab vastata ka uksest siseneja küsimustele. Ta jõuab oma töödega valmis alati õigeks ajaks! Pedantliku suhtumisega valitseb tema töölaual ja kaustades kord ning puhutus. Kes oleks võinud arvata, et plikatirtsuna soovis Anneli saada kapsa sorteerijaks. Uskumatu! Õnneks

tegi elu oma korrektuurid, tal on olemas kaks armast last, abikaasa ja hea töökoht. Käes olgu lasso või sihikul püss, peas naiselik kauba- ja seljas värviline seelik. Lemmikhobiks on Line tants, mis on tema suurim kirg.

Meenuta, palun mõnda naljakat seika, mis on juhtunud seoses Sinu tööülesannete täitmisega.

Andsin infot kooli sisseastumise kohta vene rahvusest õpilasele, kes rääkis eesti keelt väga hästi, aga väikese aktsendiga. Kõne lõppedes sain aru, millise vea ma olin teinud, kui olin vastanud tema tänusõnadele „agga baalun“.

Milline näeb välja Sinu eriline päev?

Eriline päev on, kui hommikul kella kaheksast kuni kella neljani ei ole vahepeal aega käia söömas. Teine eriline hetk on see, kui tööpäeva jooksul ei astu minu kabinetti mitte keegi.

Milline on Sinu esmane reaktsioon, kui laual lebab ametikõrgenduse tööleht?

Ei oska kuidagi reageerida! Mul on heameel, et väärin ametikõrgendust.

Kui tihti Sa parandad tunnistusel hindeid paremaks, kui need on tegelikult?

Ma olen siin töötanud üheksa aasta, millest kolm aastat olen lastega kodus. 2014. juunil oli huvitav juhtum, kus õpilane tuli ja palus, et kas oleks võimalik parandada tema hinnetelehel hinne „viis“ „neljaks“.

Kes on Sinu suurim stiilikonkurent kolleegidest? Miks?

Raamatukoguhoidja Külli, kes innustas ja käskis mul kanda rohkem värvilisi riideid. Soovitas teksapüksid kapist ära likvideerida ja rõhu-

tas, et ei ole olemas ainult kolme värvitooni - must-valge-hall.

Mis on Line tantsul ja jalgpallil ühist?

Kiire jalgade töö.

Kas Sa harrastad Line tantsu sellepärast, et olla suvel parimas bikiinivormis?

Kindlasti mitte, rohkem sellepärast, et mulle meeldib tantsida. Olen niigi heas vormis. ☺

Soovita moekat töövõtet seoses oma tööga, mida saaksid teised ka vajadusel kasutusse võtta?

Õppige selgeks kümnenäpusüsteemis trükkimine. ☺

Aeg on suu lahti teha! Kui tihti viskad kontsakingad jalast ja jalad laua peale, ei taha enam tööd teha?

Ma ei ole mitte kordagi visanud jalgu laua peale.

Kuidas Sa trendikalt lõõgastuksid tööl?

Mõnuses seltskonnas, juues kohvi või teed.

Kolleegid on öelnud, et Sa oled puhtuse armastaja, kas sa võtad puhastusvahendi peole/tantsutrenni ka kaasa?

Tahaks, aga ei võta! Las iga kingsepp jääb oma kingade juurde. Rahuldan oma puhtusevajaduse kodus.

Sinu suurim moeämbler?

Kollased sukkpüksid!

Kuidas hoiad end õnneliku ja ilusana?

Armastan tantsida ja käin meie ilusas pargis tihti jalutamas.

Oled Sa nende aastate jooksul kunagi mõelnud, et ehk peaks sekretäri tööga lõpparve tegema?

On olnud küll kaks korda sellist juhus. Üks emotsiooni ajendil ja teine moment oli siis, kui tööd kuhjus, kuhjus ning arvasin, et nüüd aitab.

Sinu enesekindluse trikk?

Vahepeal hoida keelt hammaste taga!

Kas Sa üldse tahtsid väiksenä sekretäriks saada?

Ei, ma tahtsin saada kapsa sorteerijaks. Vaadates oma ema aiandis koos teiste naistega töötamas ning nähes nende rõõmsaid nägusid, tundus mulle see töö väga vahva.

Elis Sepp, 2kg

Sõbrapäev Räpina

Aianduskoolis

12. veebruaril tähistati Räpina Aianduskoolis sõbrapäeva. Sellel päeval toimus mitu erinevat ettevõtmist. Alates kella kaheksast sai fuajees osta oma sõbrale või sõpradele ilusaid tulpe.

Esimesel pikal vahetunnil toimus kommijaht. Terve kooli peale peideti erinevatesse kohtadesse komme. Kes kogus kõige rohkem komme, oli võitja. Kommijahi tulemused jagunesid järgmiselt:

Kerli ja Silvia- 37 kommi (1mp)

Liis ja Sharon- 37 kommi (1mp)

Ruben- 31 kommi (1mp)

1ip kursus- 15 kommi

Samuti valisime kooli kõige sõbralikuma õpetaja. Õpilaste hääletuse tulemusel said võrdselt 31 häält kaks õpetajat: Irma Samoldina ja Irmen Nagelmaa. Õpetajad ise olid väga üllatunud, kui said teada, et nemad on kooli kõige sõbralikumad õpetajad. ☺

Aianduskooli ÕE liikmed olid sellel päeval väga tublid. Ilma nendeta poleks meil sõbrapäev õnnestunud. Suur tääh õpilasesindusele! (Eliisabet Ojar 2ap, Liisi Kont 2ag, Margit Vasser 2fg, Kärt Vikat 2ag, Janek Press 2kg, Kairi Kuldma 1a).

Õhtul toimus sõbrapäeva disko. Selleks korra oli kutsutud uus DJ - Gabriel Usin.

Margit Vasser 2fg

Pilt sõbrapäeva fotokonkursilt

Vastlaliug Räpina kõrgeimalt mäetipult

Kalle Toomi fotod

Õnnitleme!

Aasta õpilane — **Liisi Kont**

Õnnitleme!

Elutöö preemia — **Heino Luiga**

Õnnitleme!

Aasta õpilane — **Kristjan Freirik**

Õnnitleme!

Räpina valla „Märka ja tunnusta“ kultuurivaldkonna aasta tegija — **Virge Mastik**

Õnnitleme!

Aasta töötaja — **Ulvi Mustmaa**

Kursustevaheline mälumäng

Esmaspäeval, 02. veebruaril toimus järjekordne kursuste vaheline mälumäng. Mängust võttis osa neli võistkonda. Kohad jagunesid vastavalt:

I KOHT	2AE
II KOHT	1KG
II KOHT	2AP
III KOHT	1A

Õnnitleme võitjat!

Kutsekoolide mälumänguturniir

13. veebruaril toimus järjekordne mälumäng Järvamaa Kutsehariduskeskuses, kust meie õpetajad naasesid esikohaga. Mälumängus näitasid oma suurepäraseid teadmisi **Malle Terepson-Madisson, Irma Samoldina, Reti Randoja-Muts, Valdur Truija ja Kalle Toom.**

Õnnitleme võidukat meeskonda! Uute võitudeni!

Mida huvitavat näiteks küsiti?

Kui Richard Nixon avaldas vaimustust israeli kindrali Moshe Dayani võimete üle ja naljatades palus peaminister Golda Meyrilt anda see kindral USA-le lubades vastu kuni kolm enda kindralit, oli israeli peaminister nõus ja nimetas need kolm. Nimetage teie ka! Ehk aitavad neid nimesid leida aastaarvud: 1978, 1908 ja 1952.

Vastus: General Electric (asutatud 1878), General Motors (1908), General Dynamics (1952)

Muuseumis

Neljapäeval, 5.veebruaril käisid 1fp ja 1ip kursused Võrus, Fr.R.Kreutzwaldi muuseumis.

Muuseumis saime ennast kurssi viia Lauluisa kunagise elu ja tegevustega, imetleda tema vanaaegset, kuid siiski väga kaunist elamist ja mööblit ning tutvuda lähemalt tema loominguga. Eriline tähelepanu oli pööratud eesti rahvuseeposele "Kalevipoeg".

Meie ekskursioon lõppes jalutuskäiguga rannapromenaadile ja sealt edasi Kreutzwaldi monumendi juurde.

Lõpetuseks ütleksin ma seda, et see oli üks tore ja hariv väljasõit, mis jääb meile kindlasti kauaks meelde.

Maarja Haas, 1fp

Leegi mõttenurgake

Täna oled sa seal, kuhu mõtted sind tõid.

Homme oled seal, kuhu mõtted sind viivad.

/James Allen/

Keskpäevasesse päikesesse sihtija ei saa küll kunagi märgile pihta, aga ometi laseb ta kõrgemale kui see, kes sihib põõsasse.

/Sir Philip Sydney/

Kui sinus on enesekindlust, on su elu õige lõbus, ja kui sul on lõbus, suudad sa korda saata hämmastavaid asju.

/Joe Namath/

Lehenumbri ilmumisele aitasid kaasa Elis Sepp (2kg), Leegi Pöder (3mg), Ragne Nazimov (2ap), Liisi Kont (2ag), Karl Matteus Nemliher (2ag), Anastasia Kuropatkina (2mp), Markus Ootsing (2mp), Margit Vasser (2fg), Valdur Truija, Andres Vaasa, Reti Randoja-Muts, Kalle Toom, Toivo Niiberg, Jaan Kivistik, Karin Kask, Anneli Hirno, Tairi Albert, Svetlana Tund, Urve Grünberg, Külli Nõmmistu